

„Mi lesz veled fiam?”

Ez a szentírási rész Jézus tanítása az eltávozásáról és visszajöveteléről szól.

A tanítványok nem értik Jézust, mit jelent *„Egy kevés idő, és nem láttok engem. És ismét egy kevés idő és megláttok engem, mert az Atyához megyek”*.

Összedugták a fejüket és kérdezték egymástól, hogy mit is jelenthet Jézus kijelentése.

Jézus észre is veszi tanakodásukat és röviden megfelel és elmondja nekik, hogy az a kevés idő szomorúságukat hozza el, mert ugyan eltávozik - mi már tudjuk- nagypénteken az utolsó vacsora után, de kevés idő múlva ismét megjelenik, s akkor majd örülni fognak neki.

Jézus vigasztalásul szánta mondatait, hogy nagyon el ne csüggedjenek a következő napok történései miatt, – a nagypéntek Golgotája – után örülni fognak a megjelenésének és köztük levésének.

Ha belegondolnánk a mi útkeresésünkbe, az akkori eszünkkel, vajon milyen kérdések merülnének fel bennünk Jézus utolsó vacsora utáni napjairól? Mi is megnyugodva vennénk tudomásul Jézus vigasztaló mondatait?

Hiszem azt, hogy a sok évtizede járt rögzös útjaink után mi is megkaphatjuk a feltámadás és üdvözülés nagy-nagy reményét.

„Mi lesz veled, Fiam?”

Mária aggódva kérdezte Fiától: Mi lesz veled, édes Fiam, ezekben a napokban?

Anyám, vasárnap király leszek,

Hétfőn hazátlan vándor,

Kedden nagy próféta,

Szerdán igen olcsón, 30 ezüstpénzért eladnak.

Csütörtökön kenyérré válok,

Pénteken - ó, Édesanyám - ezt a napot, szeretném elrejteni előled!

Szombaton mag leszek, földbe vetnek,

Vasárnapra virág leszek, minden nép számára- szép termő ág.”

Aczél Géza – Halásztelek